

II F 10346 Z Moje przeżycia w Prozi. Kowalczyk
10346

W dniu 10 lutego 1940 roku uwięziono nas w Prozi
Sybiru. Gdy przyszli na naszą wieś, to my jeszcze spaliśmy
tylko katki wstali i wyszli na dwór i zabaczyli, że na
szkolnym placu było dużo furmanek. Myśleliśmy,
że będą co nam zabierać, a tu się okazało, że to
po nas. Przyszli do nas i kazali się ubierać, a mamusia
pytała się, gdzie my pojedziemy a oni mówili, że
pojedziemy za Moskwę. Powieźli nas na stację do
Mickiewicz i wsadzili nas do pociągu. Myśmy bardzo
zmarli. Połam dopiero napalili. Nas zamknęli
i nigdzie nie puszczali, nawet za swoją potrzebą.
Gdy puszczali na powietrze, to stali nad głową i
krzykali "po bystrzej". Gdyśmy dojeżdżali do Wotogdy
to nas wladawali na auta i powieźli nas do Siniaggi.
W Siniacku wladawali nas na furmanki.
Jechaliśmy furmankami dwa tygodnie.

-2-

То мато не помарілісьмы. Голісьмы абіхалі до
своёго пасіёлку то нас алокавалі ў баракі. Баракі
былі опалоне харах нам далі сторны і кахалі
ісч по хлеб. Далі нам цукру, хупы і гулашу. Ха два
рубле і адна порція. а было tego гулашу на дніе талеша
Ха два тыггодніе кахалі нам ісч до працы. татусіа
татусіові кахалі ісч на порыхе. і сіастры похты
на работу до ересныкова. і мы з мамусіа осталі
сі на пасіёлку. Потем был wielki głód, бо не
алавали нам хлеба. і потем мы wyjechalісьмы
до wielшка а ад wielшка до Wologdy. Там усаахілі
нас до працягу жечалісьмы тры місяце был głód
і chłód. Былісьмы ў Уллекстане там был też
гłód але нам істніе прыносіты нам хлеб і хупы
і терох жетем ў Іспачаніе і мамусіа
Терох жетісьмы баракіа уохіеціні нашему полскіеміа
Радлаві ха уыуіеціеніе нас з Росіі.

Ковалевычівна Марія III V